

P6_TA-PROV(2005)0207

ES un Krievijas attiecības

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Krievijas attiecībām (2004/2170(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā partnerattiecību un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses, kas stājās spēkā 1997. gada 1. decembrī¹,
 - ņemot vērā ES un Krievijas mērķi, kas izvirzīts kopīgajā paziņojumā pēc augstākā līmeņa sanāksmes 2003. gada 31. maijā Sanktpēterburgā, veidot kopēju ekonomisko telpu, kopēju brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, telpu sadarbībai ārējās drošības jomā un zinātnes un izglītības telpu, iekļaujot kultūras aspektus,
 - ņemot vērā daudzos ticamos Krievijas un starptautisko nevalstisko organizāciju ziņojumus par smagu cilvēktiesību pārkāpumu turpināšanos Čečenijā, 2005. gada 24. februāra Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumus sešās ar Čečeniju saistītās lietās un daudzas tamlīdzīgas lietas, kas gaida izskatīšanu šajā tiesā,
 - ņemot vērā tā 2004. gada 26. februāra ieteikumu Padomei par ES un Krievijas attiecībām² un tā 2004. gada 15. decembra rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi, kas notika Hāgā 2004. gada 25. novembrī³,
 - ņemot vērā tā 2005. gada 13. maija rezolūciju par vēlēšanu rezultātiem Ukrainā⁴,
 - ņemot vērā tā 2005. gada 10. marta rezolūciju par Baltkrieviju⁵,
 - ņemot vērā 2005. gada 10. maijā notikušā ES un Krievijas 15. augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0135/2005),
- A. tā kā labas kaimiņattiecības un sadarbība starp ES un Krieviju ir izšķirošas stabilitātei, drošībai un labklājībai visā Eiropas kontinentā; tā kā šīm attiecībām jābalstās uz kopējām vērtībām, tādējādi ietverot cilvēktiesības, tirgus ekonomiku, tiesiskumu un demokrātiju;
- B. tā kā ES un Krievijai ir cēli mērķi partnerattiecībām; pozitīvi vērtējot gūtās sekmes attiecībā uz tādiem jautājumiem kā Kioto Krievijas ratificētais protokols, partnerattiecību paplašināšana un sadarbības nolīgums, un Kaļiņingradas tranzīts personām un gūtās sekmes

¹ OV L 327, 28.11.1997., 1. lpp.

² OV C 98E, 23.4.2004., 182. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P6_TA(2004)0099.

⁴ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0009.

⁵ Pieņemtie teksti, P6_TA(2005)0080.

sarunās par Krievijas uzņemšanas PTO (Pasaules Tirdzniecības organizācija) nosacījumiem;

- C. tā kā Krievija uzsver daudzpusējības nozīmi un redz pilnībā savu dalību ANO (Apvienoto Nāciju Organizācija), G-8 un Eiropas Padomē kā savas ārpolitikas stūrakmeni;
- D. tā kā demokrātija Krievijā ir kļuvusi vājāka, it īpaši tāpēc, ka valdības kontrolē ir pārņemti visi lielākie televīzijas kanāli un vairākums radiostaciju, presē izplatās pašcenzūra, ir ieviesti jauni ierobežojumi publisku demonstrāciju organizēšanas tiesībām, pasliktinās NVO darbības apstākļi, palielinās politiskā kontrole pār tiesu varu, ir izmainīta Valsts Domes deputātu ievēlēšanas kārtība un tas viss ir veikts Kremļa varas nostiprināšanas nolūkā;
- E. izsaka nožēlu, ka situācija Čečenijā turpina būt nekontrolējama un ka Ziemeļkaukāzā un Maskavā ir notikuši turpmāki ekstrēmi teroristu uzbrukumi, uzskata, ka ir steidzama vajadzība pēc jaunas pieejas, ko ES ir gatava sniegt atbalsta veidā;
- F. tā kā ES vēlas būt droša par to, ka tās paplašināšanās nevis rada jaunu Eiropas sadalījumu, bet gan sekmē labklājības un attīstības izplatīšanos; tā kā ES vēlas risināt dialogu ar Krieviju par jautājumiem, kas skar to kopējās kaimiņvalstis;
- G. pilnībā apzinoties Padomju Savienības cilvēku milzīgos pūliņus un upurus, cīnoties un atbrīvojot daudzas valstis un to cilvēkus Eiropā no nacistu terora režīma, kam nav vēsturiskas līdzības, bet arī nožēlojot milzīgās grūtības un upurus, ko vairākām valstīm, ieskaitot Baltijas valstis, un cilvēkiem ļoti bieži radīja Padomju Savienības okupācija un turpmāka aneksija un tirānija; cerot uz to, ka Krievija pilnībā atzīs šos faktus kā pamatu vispārējai saskaņai starp Krieviju un visām ES dalībvalstīm;
- H. tā kā saskaņota un objektīva ES un to dalībvalstu pieeja ir vajadzīgs priekšnoteikums saprātīgai un efektīvai politikai attiecībā uz Krieviju; tā kā Komisija un Padome 2004. gada sākumā atzina galvenās kļūdas ES politikas veidošanas procedūrā attiecībā uz Krieviju, un tika ieviesta jaunas metodes saskaņotības nodrošināšanai, kas pamatojās uz galveno jautājumu dokumentu, katrs ar "savu virzienu"; tā kā tas nav devis pietiekamu uzlabojumu un jāievieš daži sabiedriskās un parlamentārās kontroles pasākumi,

ES un dalībvalstu politika

1. atzīst Krievijas kā partneres nozīmi pragmatiskai sadarbībai, ar ko Savienībai kopīgas ir ne tikai ekonomiskās un tirdzniecības intereses, bet arī mērķis darboties starptautiskajā arēnā, kā arī kopējā reģionā kā stratēģiskām partnerēm;
2. atzīst Krievijas potenciālu kā īpašai stratēģiskai partnerei, lai nodrošinātu mieru, stabilitāti un drošību, apkarotu starptautisko terorismu un vardarbīgu ekstrēmismu, kā arī risinātu "vājās drošības" jautājumus, piemēram, vides un kodolkatastrofas draudus, cīņu pret narkotiku un ieroču kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un pārrobežu organizēto noziedzību Eiropas kaimiņvalstīs sadarbībā ar EDSO un citām starptautiskām organizācijām;
3. uzsver vajadzību turpināt attīstīt un īstenot Eiropas kopējo enerģētikas stratēģiju, iekļaujot ražotājus, izplatītājus un patērētājus, lai izveidotu pārredzamu un ilgtspējīgu enerģētikas sistēmu un veicinātu energoapgādes reģionālo daudzveidību; atzīmē, ka šādas stratēģijas attīstīšana ir ES un Krievijas kopējās interesēs;
4. aicina Komisiju un Padomi izrādīt solidaritāti un vienotību starp vecajām un jaunajām

dalībvalstīm ES iekšienē gadījumā, ja Krievija cenšas tām piemērot atšķirīgu pieeju;

5. aicina Padomi vienoties par ziņošanas prasībām un citiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka gan ES, gan dalībvalstis savos sakaros ar Krieviju, kā arī ar citām trešām valstīm vienmēr pilnībā ievērotu nostājas, par kurām panākta vienošanās; mudina dalībvalstis divpusējos sakaros ar Krieviju atbalstīt ES kopējās nostājas, nodrošinot pārredzamību un pienācīgu apspriešanos;
6. uzsver, ka paplašinātajā Eiropas Savienībā, it īpaši jauno finanšu shēmu un ārējo attiecību instrumentu kontekstā, ir vairāk jāuzsver reģionālās sadarbības nozīme un ka ES ziemeļu reģionos un Krievijas ziemeļrietumu reģionos šīs reģionālās sadarbības struktūra ir jānodrošina Ziemeļu dimensijai;

Četras kopējās telpas

7. atbalsta mērķi izveidot četru kopējo politiku telpas un sagatavot ceļa karti katrai no tām; uzstāj, ka šīs četras telpas jāapskata kā kopums un ka lielāka prioritāte jāpiešķir kvalitātei, nevis ātrumam; pievērš uzmanību vajadzībai ne tikai pēc vienotiem formulējumiem, bet arī pēc īstas konverģences delikātos pamatjautājumos;
8. īpaši apsveic Eiropas Savienības un Krievijas nodomu darboties kopīgi, risinot reģionālos konfliktus, piemēram, Piedņestrā, Abhāzijā, Dienvidosetijā un Kalnu Karabahā, un uzsver, ka tagad Krievijai ar izpratni jāuztver Eiropas Savienības gatavība dot humanitāru un politisku ieguldījumu arī Čečenijas konflikta stabilizēšanā;
9. sagaida, ka Padome un Komisija, un arī Krievija izmantos samita radīto impulsu un turpinās veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu rīcības plānus; iesaka veltīt īpašu uzmanību šādiem jautājumiem četrās kopējās telpās:

Kopējā ekonomikas telpa: pozitīvi vērtē nolīgumu, lai stiprinātu sadarbību vides jomā, veicinātu sadarbību telekomunikāciju, transporta un enerģijas jomā, bet uzsver, ka ir vajadzīgas ar palielinātu paredzamību un juridisko noteiktību;

Kopējā brīvības, drošības un tiesiskuma telpa: uzsver, ka sekmes šajā telpā nevar ierobežot līdz atpakaļuzņemšanai un vīzu atvieglojumiem, bet tām jāiekļauj rīcība, kas stiprina demokrātiju, tiesiskumu un plašsaziņas līdzekļu neatkarību; uzsver, ka apspriedēm par cilvēktiesībām jāklūst par nemainīgu iezīmi ES un Krievijas partnerattiecībās;

Kopējā ārējās drošības telpa: sagaida konkrētu rīcību saistībā ar sekojošajām atjaunotajām saistībām atrisināt iesaldētos konfliktus Kaukāzā un Piedņestrā un paplašināto dialogu par krīzes pārvaldību un drošību;

Kopējā pētniecības, izglītības un kultūras telpa: atbalsta lēmumu, ar ko 2006. gadā Maskavā dibina Eiropas institūtu kā konkrētu soli uz paplašinātu sadarbību šajā jomā;

10. uzsver, ka atpakaļuzņemšanas nolīguma noslēgšana ir priekšnoteikums ES un Krievijas vīzu atvieglojumu nolīguma parakstīšanai; uzskata, ES atzinīgi jāvērtē Krievijas mērķis panākt atvieglotu vīzu režīmu ar Šengenas nolīguma valstīm, kā ilgtermiņa mērķi izvirzot bezvīzu režīmu, un visi nepieciešamie nosacījumi jānosaka skaidrā rīcības plānā, norādot konkrētus pasākumus;

11. atbalsta Krievijas mērķi pievienoties PTO un saskata kopējas intereses Krievijas atbalstīšanā, lai tā kļūtu par partneri ar atvērtu, dinamisku un daudzveidīgu ekonomiku; uzsver vajadzību stiprināt tiesu varas neatkarību un pārredzamību, lai uzlabotu investīciju klimatu;
12. atzīmē, ka iestāšanās PTO dos nozīmīgu signālu ārvalstu investoriem, tādējādi palīdzot stiprināt un dažādot tirdzniecības sakarus;
13. aicina Komisiju turpināt un stiprināt dialogu ar Krievijas iestādēm un ekonomiskajiem partneriem par tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības jautājumiem, īpaši pievēršoties tehniskiem noteikumiem un muitas procedūru standartizācijai, pakalpojumu liberalizācijai, monopolu likvidēšanai un kredītiestāžu sistēmas atvēršanai, un panākt, lai Krievija ieviestu intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanas pasākumus, ievērojami samazinot intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumus pirms Krievijas pievienošanās PTO;
14. mudina Krievijas valdību ieviest sistēmu enerģijas resursu (gāzes) cenu noteikšanai, kas ir saskaņā ar Pasaulē Tirdzniecības organizācijas (PTO) prasībām un izbeigt diskriminējošo politiku attiecībā uz dzelzceļa līniju tarifiem, kas ir labvēlīgāka Krievijas ostām nekā ostām, kas nepieder Krievijai Baltijas reģionā un kas ir pretrunā ar tirgus ekonomikas principiem un nelabvēlīgi ietekmē tirdzniecību starp Eiropas Savienību un Krieviju;
15. aicina ES un Krieviju attīstīt dziļāku integrāciju, gatavojot un uzsākot sarunas par brīvās tirdzniecības zonu tūlīt pēc Krievijas pievienošanās PTO; uzskata, ka ES un Krievijas brīvās tirdzniecības zonas nolīgums būs nozīmīgs solis, lai izveidotu kopējās ekonomikas telpu, kas aptvers tirdzniecību ar precēm un pakalpojumiem, uzņēmējdarbības brīvību, valsts iepirkuma noteikumus, normatīvo savietojamību un citus tirdzniecības aspektus;
16. atbalsta pašreizējās sarunas par sadarbības paplašināšanu starp Eiropas *Galileo* programmu un Krievijas satelītnavigācijas sistēmu *Glonass* un mudina abas puses noslēgt vienošanos par šo divu navigācijas sistēmu savietojamību un papildinošu izmantošanu;

Demokrātija, cilvēktiesības un tiesiskums Krievijā

17. pauž raizes par to, ka Krievijā acīmredzami mazinās centieni pēc demokrātijas, tirgus ekonomikas un cilvēktiesību aizsardzības; izsaka nožēlu par plašsaziņas līdzekļu darbības brīvības un neatkarības ierobežošanu; atkārtoti izsaka nosodījumu par tiesu sistēmas izmantošanu acīmredzami politisku mērķu sasniegšanai; atzīmē, ka šie notikumi ietekmē gan Krievijas iedzīvotāju stāvokli, gan Krievijas ārējās attiecības un ka ES un Krievijas partnerattiecību attīstība būs apgrūtināta, kamēr šīs tendences nemainīsies;
18. šajā sakarā uzskata, ka “Jukos” lieta parāda būtisku Krievijas tiesiskuma, īpašumtiesību, pārredzamības un investoriem domāta godīga un atvērta tirgus ieviešanas pārbaudi;
19. atzīmē ES un Krievijas neseno sākto regulārās apspriedes par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, tostarp par to personu tiesībām, kuras pieder pie minoritātēm; šajā sakarā uzsver, ka šādām apspriedēm jāatbilst ES vadlīnijām par cilvēktiesību dialogiem un tāpēc šajā procesā ir jāiesaista Eiropas Parlaments un nevalstiskās organizācijas, lai varētu konstatēt galvenās apspriežamās problēmas;
20. uzsver, ka visām valstīm pilnībā jāievēro savas valstiskās un starptautiskās saistības attiecībā uz minoritāšu tiesībām; pauž bažas sakarā ar ziņojumiem par atsevišķu etnisko

grupu diskrimināciju, piemēram, par diskrimināciju pret mari tautu;

21. ar bažām atzīmē antisemitisma izpausmes Krievijā;

Kaimiņattiecību politika un ārpolitika

22. noraida tādas ārpolitikas, kuru mērķis ir radīt interešu sfēras; uzsver vajadzību pilnībā ievērot visu valstu suverenitāti un teritoriālo integritāti, tostarp tiesības katrai valstij censties veidot attiecības ar citām valstīm un organizācijām, pašai nosakot savas intereses un saskaņā ar ANO, EDSO un Eiropas Padomes deklarētajiem principiem;

23. lūdz Krieviju demokrātijas izplatīšanos tās kaimiņvalstīs un ciešāku saišu izveidošanu ar ES, tostarp pievienošanos tai, uzskatīt nevis par draudiem Krievijas stāvoklim, bet par iespēju atjaunot politisko un ekonomisko sadarbību ar šīm valstīm, pamatojoties uz vienlīdzību un savstarpēju cieņu;

24. aicina Krieviju un ES dalībvalstis pilnībā atklāt visus Otrā pasaules kara slepenos dokumentus un padarīt tos pieejamus vēsturniekiem savstarpējas pētniecības un uzticības veicināšanas nolūkā;

25. aicina Krieviju novērst strupceļu attiecībās ar EDSO, izpildot savas saistības attiecībā uz iemaksām EDSO budžetā; atzīmē, ka budžeta trūkums kavē EDSO darbību, izveidojot strupceļu demokratizācijas un drošības uzlabošanā Centrāl- un Austrumeiropā; atbalsta turpmāku EDSO darbību attīstību drošības jomā un izsaka nožēlu, ka Krievijas atbalsta trūkuma dēļ nebija iespējams turpināt Gruzijas robežu pārraudzības uzdevumu; šajā sakarā izsaka nožēlu par Padomes lēmumu nepiedāvāt dažas darbības, kas aizstātu šo uzdevumu; atbalsta arī turpmāku iespēju apzināšanu, lai EDSO sadarbības veicināšana ekonomikas un vides jautājumos būtu lielākos apmēros, atsaucoties uz Krievijas aicinājumu; taču noteikti iebilst pret jebkādu EDSO vēlēšanu pārraudzības un citu „cilvēku” darbību vājināšanu, kas rada kopējo vērtību, uz kā ir pamatotas ES un Krievijas partnerattiecības, konkrētu izpausmi;

26. uzsver, ka ir svarīgi izveidot kopēju ārējās drošības telpu, kas laika gaitā varētu kļūt par pamatu īpaša augsta līmeņa foruma izveidošanai ES un Krievijas dialogam par drošību, konfliktu nepieļaušanu un konfliktu risināšanu, kodolieroču neizplatīšanu un atbrūošanu; atbalsta Krievijas līdzdalību ES vadītajā krīzes situāciju risināšanā saskaņā ar noteikumiem, kurus 2002. gada jūnijā Seviljā noteica Eiropadome¹, ar nosacījumu, ka Krievijas bruņotie spēki parādīs spēju piemēroties ES standartiem un darbības procedūrām, kā arī kopumā spēju piemēroties Eiropas drošības un aizsardzības kultūras attīstībai;

27. uzsver nepieciešamību panākt jebkuru teritoriālu un politisku konfliktu mierīgu un politisku risinājumu attiecībā uz Krievijas Federācijas daļām un kaimiņvalstīm, tostarp attiecībā uz konfliktiem Kaukāza reģionā un Piedņestras konfliktu Moldovā; aicina Krieviju respektēt visas mierīgu reformu kustības NVS valstīs un atbalstīt demokrātiskas reformas Vidusāzijas valstīs;

¹ “ES un Krievijas vienošanās par apspriešanos un sadarbību krīzes situāciju vadībā” — Prezidentūras ziņojuma par Eiropas drošības un aizsardzības politiku IV pielikums (10160/2/02 REV2), kas minēts 2002. gada 21.–22. jūnija Seviljas Eiropadomes prezidentūras secinājumu VIII pielikumā.

28. aicina Krieviju no jauna apstiprināt savas saistības integrēt Gruziju un Moldovu, kā arī izvest savus militāros spēkus no šo valstu teritorijas saskaņā ar savām EDSO saistībām un suverēnu valstu prasībām;
29. pauž pārliecību, ka sekmīgas reformas Ukrainā kopā ar nesen izcīnīto demokrātiju uzlabo ekonomisku, sociālu un morālu ieguvumu izredzes gan Krievijai, gan ES; aicina Padomi un Komisiju veltīt visas pūles, lai sekmētu šo ieguvumu īstenošanu;
30. aicina Padomi sarunās ar Krieviju izvirzīt Baltkrievijas jautājumu, norādot, ka šīs valsts demokratizācija ir gan ES, gan Krievijas Federācijas interesēs un ka šajā nolūkā jāveic vienota rīcība;
31. uzsver ieteiktā Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta novatoriskā pārrobežu komponenta nozīmi, ar kuru ir plānots aizstāt *TACIS* programmu Krievijā un citās valstīs; uzsver, ka ir svarīgi veicināt pārrobežu ekonomiskās un sociālās saiknes, kā arī vajadzību šajā nolūkā ievērojami stiprināt ES rīcību;
32. uzsver daudzpusības un sadarbības starp ES un Krieviju nozīmi ANO autoritātes atbalstīšanā un viedokļu par ANO reformu koordinēšanā, it īpaši attiecībā uz Drošības padomi; uzsver Krievijas atbalsta nozīmi Starptautiskajai Krimināltiesai un Kioto protokolam;
33. atzīmē, ka cīņa pret terorismu radījusi masu iznīcināšanas ieroču izplatības problēmu un kodolieroču arsenāla drošības jautājumu novietojusi globālas drošības apsvērumu saraksta augšgalā; aicina Krieviju rīkoties, lai globālā mērogā neizplatītu ieročus un atbrūņotos, tai skaitā Irānā, un īpaši noliegt jaunu veidu kodolieroču attīstību, drošā veidā atbrīvoties no kodolatkritumiem, kā arī stabili un pārliecināti demontēt savu kodolieroču arsenālu; aicina Komisiju un Padomi piedāvāt Krievijai ilgtspējīgu tehnisku un materiālu palīdzību demontēšanas jautājumā; aicina Padomi un dalībvalstis “efektīvas daudzpusības”, solidaritātes vārdā un saskaņā ar ES stratēģiju pret masu iznīcināšanas ieroču izplatību attīstīt un atbalstīt jaunas iniciatīvas kodolieroču atbrūņošanā un ANO Atbrūņošanās konferences atjaunošanā;
34. atzīst Krievijas izšķirošo nozīmi potenciāli ārkārtīgi svarīgu transporta koridoru izveidē starp Eiropu un Āziju, un aicina Krievijas Federāciju ciešāk sadarboties transporta infrastruktūras attīstīšanā;
35. aicina Krieviju pārtraukt izmantot savus valsts kontrolētos uzņēmumus, kas darbojas enerģijas jomā, kā līdzekli politiskā spiediena veikšanai uz kaimiņvalstīm;

Īpaši jautājumi attiecībā uz Baltijas valstīm

36. atkārtoti savu aicinājumu Krievijai ratificēt nesen noslēgto robežlīgumu ar Igauniju un parakstīt un ratificēt robežlīgumu ar Latviju bez turpmākas kavēšanās; uzskata, ka visu robežu galējā demarkācija, kas Krievijai ir ar jaunajām ES dalībvalstīm, un atpakaļuzņemšanas līguma noslēgšana ir priekšnosacījumi ES un Krievijas vīzu atvieglojuma nolīguma parakstīšanai, un uzskata, ka tad, kad Krievija izpildīs visus vajadzīgos nosacījumus, ko noteikusi ES skaidrā rīcības plānā, kurā uzskaitīti konkrēti pasākumi, ES jāatbalsta Krievijas atvieglota vīzu ieviešanas režīma mērķis ar Šengenas teritoriju ar bezvīzu ceļošanu kā ilgtermiņa mērķi;

37. ierosina, lai Krievija svītrotu no spēkā esošiem sociālās drošības tiesību aktiem atsauci uz Baltijas valstīm kā uz teritorijām, kur pat tagad Krievijas bruņotie spēki var tikt izvietoti un ciest zaudējumus militārajās operācijās;

Kaļiņingrada

38. pozitīvi vērtē sasniegtos panākumus tranzīta problēmu un personu pārvietošanas starp Krievijas sastāvdaļām problēmu risināšanā; atzīmē vajadzību pēc palielinātiem Krievijas centieniem un ES atbalsta, lai stimulētu Kaļiņingradas reģiona sociālo un ekonomisko attīstību kā paraugu turpmākām attiecībām, un pievērš īpašu uzmanību veselības jautājumiem (tai skaitā HIV/AIDS izplatīšanos), korumpētības un noziedzības apkarošanai; uzsver vajadzību pilnībā īstenot kuģošanas brīvību Baltijas jūrā, tai skaitā Vistula lagūnā un Kaļiņingradas līcī un brīvu braukšanu caur *Pilava Strait / Baltijskij Proliv*;

Čečenija

39. nosoda pēdējā Čečenijas Republikas prezidenta A. Mashadova nogalināšanu, kurš savā tautā bija ļoti cienīts; aicina visas iesaistītās puses izbeigt vardarbību;

40. uzskata, ka noteikti ir jāpanāk politisks risinājums, kas ietvertu Čečenijas sabiedrības visas demokrātiskās daļas un visiem iedzīvotājiem, kas dzīvo vai atgriežas Čečenijā, garantētu cita starpā reālas tiesības uz dzīvību, brīvību un drošību un ievērotu Čečenijas iedzīvotāju kultūras un nacionālo identitāti un cieņu; tai pašā laikā šim risinājumam jāievēro Krievijas Federācijas teritoriālā integritāte un jābūt pilnībā savienojamam ar mērķi, izmantojot likumīgus un efektīvus līdzekļus, panākt stabilitāti un drošību visā Ziemeļkaukāzā un visā Krievijas Federācijā;

41. ir norūpējusies par ielgušo neizdošanos rast risinājumu nelikumībām Čečenijā, tai skaitā arī federālajās un vietējās valdības aprindās; aicina abas puses nekavējoties izbeigt šo visatļautību un vardarbību, un rast politisku risinājumu, kā arī cienīt Krievijas teritoriālo integritāti;

42. atgādina savus ieteikumus Padomei attiecībā uz Čečeniju, kuri minēti Parlamenta 2004. gada 26. februāra rezolūcijas 14. punktā, tostarp par vajadzību aktīvāk meklēt politisku risinājumu un par ES gatavību palīdzēt mierīgam un konstruktīvam dialogam; izsaka nožēlu par to, ka Padome nav rīkojusies saskaņā ar šiem ieteikumiem, uzskata, ka tie joprojām ir spēkā, un aicina Padomi rīkoties;

43. ir dziļi noraizējies par to, ka cilvēktiesību aizstāvji, izmeklējot un runājot par cilvēktiesību pārkāpumiem, arvien vairāk pieredz uzbrukumus savai brīvībai un drošībai bruņotā konflikta kontekstā Čečenijā; mudina Krievijas iestādes apturēt šos pārkāpumus; aicina Padomi šajā sakarā pievērst īpašu uzmanību šo cilvēku aizsardzībai saskaņā ar 2004. gada jūnijā pieņemtajām ES vadlīnijām par cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī izvirzīt šo jautājumu darba kārtības sākumā ES un Krievijas apspriedē par cilvēktiesībām;

44. aicina Krieviju aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus, kurus arvien vairāk apdraud uzbrukumi, un ANO ziņotājiem un citiem starptautiskiem cilvēktiesību uzraudzītājiem, neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem un starptautiskām humanitārajām organizācijām sniegt pieeju Čečenijai, kur vien iespējams nodrošinot visus vajadzīgos drošības nosacījumus darba veikšanai;

45. atkārtoti nosoda jebkurus terora aktus; uzskata, ka terorisms dziļi sakņojas Ziemeļkaukāza sociāli ekonomiskajā stāvoklī, kā to pēc Beslanas traģēdijas atzinis prezidents Putins; paziņo, ka kā viena no divām budžeta lēmējinstādēm vēlas apsvērt priekšlikumus par ES līdzdalību atjaunošanas un miera ieviešanas centienos, ja nākotnē šādus centienus varēs sākt kā daļu no pasākumu kopuma mieram Čečenijā, saņemot pieņemamas garantijas, ka atbalsts sasniegs paredzētos adresātus;

Cīņa pret terorismu

46. uzsver, ka starptautiskajai sadarbībai terorisma apkarošanā ir jāklūst efektīvākai un, ka atšķirīgi uzskati par terorisma izcelsmi, kā arī par to, kas uzskatāms par teroristu, kaitē šādai sadarbībai; atkārtoti uzsver, ka šī cīņa nevar turpināties uz cilvēktiesību un pilsonisko brīvību rēķina;

Vides drošība un kodoldrošība

47. aicina uz turpmāku sadarbību jūras drošības jomā, it īpaši attiecībā uz visu vienkorpusa tankkuģu aizliegšanu Krievijas ūdeņos Baltijas un Melnajā jūrā; aicina noslēgt līgumu starp "Lukoil" uzņēmumu, kuru kontrolē Krievijas valdība, un Lietuvas valdību par kompensācijas garantijām gadījumā, ja notiks vides katastrofa uz D-6 naftas urbšanas platformas pie Kuršu nērijas, kas ir UNESCO Pasaulas kultūras mantojuma daļa;

48. aicina Krieviju pārtraukt pirmās paaudzes kodolreaktoru izmantošanu un pastiprināt centienus nodrošināt kodolatkritumu drošu iznīcināšanu; uzsver Krievijas vēlmes nozīmīgumu sadarboties Ziemeļu dimensijas Vides partnerattiecību atbalsta fondā;

49. atkārtoti savu atbalstu ES tirgus atvēršanai Krievijas elektrības eksportam ar nosacījumu, ka attiecīgās Krievijas drošības normas, it īpaši attiecībā uz kodolspēkstacijām un kodolatkritumu drošu pārstrādi un iznīcināšanu, tiek paaugstinātas līdz ES līmenim, tādējādi novēršot vides dempinga risku;

50. atzinīgi vērtē, ka Krievijas Valsts Dome 2004. gada oktobrī ratificēja Kioto protokolu, un cer, ka pārējie lieli CO₂ izdalītāji sekos tās piemēram; aicina veikt kopīgus ES un Krievijas pētījumus par turpmākajām stratēģijām, lai saskaņā ar 2005. gada pavasara Eiropadomes secinājumiem panāktu siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu pēc šī protokola termiņa beigšanās 2012. gadā;

51. aicina Komisiju un Padomi atjaunot centienus izstrādāt savām attiecībām ar Krieviju patiesi kopēju stratēģiju, kas ņemtu vērā ES paplašināšanos 2004. gadā, iekļautu četras kopējo interešu jomas un risinātu problēmas, kas saistītas ar demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzības attīstību Krievijā; aicina Padomi to darīt iepriekšējās Eiropas Savienības kopējās stratēģijas par Krieviju garā;

o

o

o

52. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Krievijas valdībām un parlamentiem.